

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 10 maj 2002

Nr 340—348

INNEHÅLL

Nr		Sidan
340	Lag om ändring av räntelagen	2739
341	Lag om ändring av 1 § lagen om reglering av avtalsvillkor mellan näringsidkare	2743
342	Lag om ändring av 7 och 41 § lagen om borgen och tredjemanspant	2744
343	Lag om ändring av 1 § lagen om konsumentklagonämnden	2745
344	Lag om ändring av 40 § lagen om studiestöd	2746
345	Lag om ändring av 40 och 43 § lagen om beskattningsförfarande	2747
346	Lag om ändring av 2 och 4 § lagen om skattetillägg och förseningsränta	2748
347	Lag om ändring av 19 § lagen om skatteredovisning	2749
348	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av ändringar i tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet	2750

Nr 340

Lag

om ändring av räntelagen

Given i Helsingfors den 3 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i räntelagen av den 20 augusti 1982 (633/1982) 2—4, 6, 7, 9, 11 och 12 a §, av dessa lagrum 2 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 284/1995, 3, 4 och 12 a § sådana de lyder i lag 997/1998 samt 7 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 544/1994, samt fogas till lagen en ny 12 § i stället för den 12 § som upphävts genom nämnda lag 997/1998, som följer:

2 §

Avvikelse från lagen

Skyldigheten att betala ränta bestäms enligt denna lag, om inte något annat följer av gäldenärens förbindelse eller av handelsbruk eller något annat är föreskrivet.

Ansluter sig gäldenärens förbindelse till ett avtal som ingåtts mellan en näringsidkare och

en konsument beträffande en konsumentkredit eller någon annan konsumtionsnyttighet, eller till ett avtal på grundval av vilket gäldenären genom köp eller hyra anskaffar bostad för sig eller familjemedlem, är förbindelsen utan verkan till den del gäldenären vore skyldig att betala dröjsmålsränta utöver vad som bestäms i 4—11 §. Har gäldenären i dessa fall i händelse av dröjsmål förbundit sig att i stället för dröjsmålsränta eller i tillägg

RP 232/2001
EkUB 3/2002
RSv 36/2002

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG (300L0035); EGT nr L 200, 8.8.2000, s. 35

därtill betala löpande provision, premie eller motsvarande upprepad prestation, är förbindelsen utan verkan till den del dröjsmålsrättans och den nämnda prestationens sammanlagda belopp överstiger ränta som beräknats enligt 4—11 §.

3 §

Ränta på gäld

Gäldenären är inte skyldig att betala ränta för tiden före gäldens förfallodag.

Om det har avtalats att ränta skall betalas på en gäld utan att räntefoten har bestämts, skall gäldenären betala en årlig ränta som svarar mot den i 12 § avsedda referensränta som gäller vid tidpunkten i fråga.

4 §

Dröjsmålsrättans belopp

Gäldenären skall vid dröjsmål med betalning av gäld på det försenade beloppet betala en årlig dröjsmålsränta som är sju procentenheter högre än den i 12 § avsedda referensränta som gäller vid tidpunkten i fråga.

Om dröjsmålsrättan enligt 1 mom. är lägre än den ränta som skulle betalas på gälden för tiden före förfallodagen, skall dröjsmålsrättan betalas enligt samma grund som före förfallodagen.

6 §

Dröjsmålsränta på gäld vars förfallodag inte är bestämd

Är förfallodagen inte på ett för gäldenären bindande sätt bestämd i förväg, skall dröjsmålsränta betalas från den tidpunkt då 30 dagar förflutit från den dag då borgenären sände en räkning till gäldenären eller på något annat sätt krävde att ett bestämt penningbelopp skall betalas. Gäldenären är dock inte skyldig att betala dröjsmålsränta för tiden innan räkningen eller kravet kom gäldenären till handa.

När det gäller gäld som avses i 2 § 2 mom. skall i räkningen eller i något annat betal-

ningskrav nämnas den vid tidpunkten i fråga gällande dröjsmålsrättans storlek och den tidpunkt från vilken dröjsmålsränta skall betalas. Gäldenären är inte skyldig att betala dröjsmålsränta för den tid som förflutit innan han eller hon fått uppgifter om dröjsmålsrättan av borgenären.

7 §

Dröjsmålsränta på skadeståndsgäld

På skadestånd eller gäld av motsvarande slag som förutsätter särskild utredning för fastställande av belopp och grund skall dröjsmålsränta betalas från den tidpunkt då 30 dagar förflutit från den dag då borgenären framställde sitt krav samt lade fram sådan utredning angående ersättningens grund och belopp som skäligen kan krävas av borgenären med beaktande även av gäldenärens möjligheter att skaffa utredning. Om utredningen skall anses vara otillräcklig enbart när det gäller gäldens belopp, skall dröjsmålsränta likväl betalas på den del av gälden som skäligen kan anses utredd.

Angående tidpunkten för försäkringsgivarers betalningsskyldighet föreskrivs i 70 § lagen om försäkringsavtal (543/1994).

9 §

Tidpunkten från vilken skyldigheten att betala dröjsmålsränta beräknas i vissa fall

I de fall som nämns i 6 och 7 § skall dröjsmålsränta likväl betalas senast från den dag då en stämning som gäller betalning av gälden delgavs gäldenären eller, om kravet framställs under rättegång, från det kravet framställdes.

11 §

Jämkning av dröjsmålsränta

Om gäldenären är en fysisk person och gälden inte hänför sig till näringsverksamhet som idkas av gäldenären, kan dröjsmålsrättan jämkas. Jämkning förutsätter att

1) dröjsmålet med betalningen berott på att gäldenären till följd av sjukdom eller arbetslöshet eller av någon annan särskild orsak huvudsakligen utan egen skuld råkat i betalningssvårigheter,

2) det finns vägande skäl för jämkning med beaktande av dröjsmålsrätans belopp i förhållande till gäldenärens ekonomiska ställning och dröjsmålet med betalningen inte beror på att gäldenären förhåller sig uppenbart lättsinnigt till skuldsättning eller till betalning av gäld, eller

3) gäldenären skall anses ha haft grundad anledning att vägra betalning av sin gäld.

Dröjsmålsrätan kan med stöd av 1 mom. 2 punkten jämkas också till den del den tidigare har fastställts genom en dom som vunnit laga kraft.

12 §

Referensränta

Den referensränta som avses i denna lag är den ränta som Europeiska centralbanken tillämpat vid den sista huvudsakliga refinansieringstransaktionen före den första kalenderdagen i varje halvårsperiod avrundad uppåt till närmast följande halva procentenhet. Den referensränta som gäller den första kalenderdagen i halvårsperioden i fråga skall tillämpas under de följande sex månaderna.

12 a §

Meddelande om fastställande av referensräntan

Finlands Bank skall i Finlands författningssamling utan dröjsmål publicera ett meddelande om den referensränta som avses i 12 § och dess giltighetstid. I meddelandet skall också nämnas storleken av den dröjsmålsränta som avses i 4 § 1 mom.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

2. Denna lag tillämpas på dröjsmålsränta som löper efter lagens ikraftträdande, även om gäldens rättsgrund uppkommit före lagens ikraftträdande.

3. I ett mål eller ärende som är anhängigt när denna lag träder i kraft skall domstolen på tjänstens vägnar fastställa den dröjsmålsränta som tas ut hos en fysisk person till högst vad som avses i 4 § 1 mom. från den dag då lagen träder i kraft, om inte borgenären lämnat utredning om att en högre dröjsmålsränta grundar sig på en förbindelse som hänför sig till någon annan än en i 2 § 2 mom. avsedd gäld eller att den bestäms enligt 4 § 2 mom. En person som hör till tingsrättens kanslipersonal och som med stöd av 19 § tingsrättslagen (581/1993) har rätt att meddela tredskodomar, får också meddela en dom genom vilken borgenärens talan för dröjsmålsrätans del till följd av bestämmelserna ovan förkastas till vissa delar.

4. Om en dom eller någon annan utsökningsgrund har meddelats före ikraftträdandet av denna lag, bestäms dröjsmålsrätan enligt utsökningsgrunden. Från den dag då lagen träder i kraft är en fysisk person dock skyldig att betala högst sådan dröjsmålsränta som avses i 4 § 1 mom., om inte borgenären har krävt dröjsmålsränta enligt utsökningsgrunden och lämnat utredning om att den högre dröjsmålsräntan grundar sig på en förbindelse som hänför sig till någon annan än en i 2 § 2 mom. avsedd gäld eller att den bestäms enligt 4 § 2 mom. Borgenären skall rikta nämnda krav och utredning till utmätningssmannen inom ett år från lagens ikraftträdande. Kravet kan framställas i en ansökan om utsökning eller i ett anhängigt utsökningsärende. Utmätningssmannen skall anteckna beslutet om dröjsmålsräntan i utsökningsgrunden.

5. Med stöd av 11 § kan dröjsmålsränta som skall betalas av en fysisk person och som grundar sig på gäld som uppkommit före lagens ikraftträdande jämkas oberoende av gäldens grund. Dröjsmålsränta som gäldenären har betalat kan beaktas vid jämkningen, men betalningar kan inte förordnas att återgå.

6. Om det någon annanstans i lagstiftningen finns en hänvisning till 4 § 3 mom. räntelagen, skall i stället 4 § 1 mom. räntelagen tillämpas. Dröjsmålsränta eller ränta som enligt annan lagstiftning, en föreskrift eller ett avtal skall fastställas på grundval av den av ministeriet fastställda referensränta

2742

Nr 340

som avses i 3 § 2 mom. räntelagen eller den referensränta som Finlands Bank har fastställt, skall efter denna lags ikraftträdande fastställas på grundval av den referensränta som avses i 12 §.

Helsingfors den 3 maj 2002

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

Nr 341

L a g

om ändring av 1 § lagen om reglering av avtalsvillkor mellan näringsidkare

Given i Helsingfors den 3 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 1 § lagen den 3 december 1993 om reglering av avtalsvillkor mellan näringsidkare
(1062/1993) ett nytt 4 mom. som följer:

1 §

Reglering av avtalsvillkor

näringsidkare betraktas också ett offentligt
samfund när det upphandlar varor eller
tjänster genom kommersiella åtgärder.

— — — — —
Vid tillämpningen av denna lag skall som

Helsingfors den 3 maj 2002

—
Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

RP 232/2001
EkUB 3/2002
RSv 36/2002

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG (300L0035); EGT nr L 200, 8.8.2000, s. 35

Nr 342

L a g

om ändring av 7 och 41 § lagen om borgen och tredjemanspant

Given i Helsingfors den 3 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 19 mars 1999 om borgen och tredjemanspant (361/1999) 41 § och
fogas till 7 § ett nytt 3 mom. som följer:

7 §

Jämkning av borgen

En enskild borgensmans skyldighet att till kreditgivaren betala till huvudförpliktelsen hörande dröjsmålsränta eller någon annan tidsbunden gottgörelse som grundar sig på dröjsmål med betalningen kan jämkas enligt 11 § räntelagen (633/1982).

41 §

Tillämpning av bestämmelserna om borgen på tredjemanspant

Vad som i 3 § 2 och 3 mom., 4—6 §, 7 §

Helsingfors den 3 maj 2002

2 och 3 mom., 8—17 §, 18 § 2 och 3 mom., 19 § 2 mom., 24—30 §, 32 §, 33 § 1 mom. och 34—39 § sägs om borgen gäller i tillämpliga delar tredjemanspant. Vad som i dessa lagrum sägs om enskilda borgensmän gäller också enskilda pantsättare.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

Med stöd av denna lag kan också dröjsmålsränta eller annan tidsbunden gottgörelse som grundar sig på dröjsmål med betalningen av en sådan huvudförpliktelse som uppkommit före lagens ikraftträdande jämkas. Dröjsmålsränta som en enskild borgensman eller enskild pantsättare betalat kan beaktas vid jämkningen, men betalningarna kan inte förordnas att återgå.

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

RP 232/2001
EkUB 3/2002
RSv 36/2002

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG (300L0035); EGT nr L 200, 8.8.2000, s. 35

Nr 343

L a g**om ändring av 1 § lagen om konsumentklagonämnden**

Given i Helsingfors den 3 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 januari 1978 om konsumentklagonämnden (42/1978) 1 § 1 mom. 3 och 4 punkten, sådana de lyder i lag 844/1994, och
fogas till 1 § 1 mom., sådant det lyder i sistnämnda lag samt i lagarna 20/1994 och 363/1999, en ny 5 punkt som följer:

1 §

Konsumentklagonämnden har till uppgift att

3) ge rekommendationer i enskilda tvistemål som gäller köp av bostäder, köpeanbud på bostäder och avtal om handpenning för bostäder som konsument eller enskilda personer som säljer eller erbjuder bostäder till försäljning för till nämnden för behandling,

4) ge rekommendationer i enskilda tvistemål som gäller frigörande av säkerhet enligt 2 kap. 17 § och 4 kap. 3 § lagen om

bostadsköp (843/1994), oberoende av vem av parterna i tvisten som för ärendet till nämnden för behandling,

5) ge rekommendationer i enskilda tvistemål som gäller jämkning av dröjsmålsränta enligt 11 § räntelagen (633/1982) och som gäldenärer för till nämnden för behandling, förutsatt att åtminstone en konsumentfordran hör till gäldenärens jämkningskrav.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

Helsingfors den 3 maj 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

RP 232/2001
 EkUB 3/2002
 RSv 36/2002

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG (300L0035); EGT nr L 200, 8.8.2000, s. 35

Nr 344

L a g

om ändring av 40 § lagen om studiestöd

Given i Helsingfors den 3 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 21 januari 1994 om studiestöd (65/1994) 40 § som följer:

40 §

Ränta på borgensfordran

På statens hela borgensfordran skall låntagaren betala högst den ränta som avses i 4 § 1 mom. räntelagen (633/1982), om inte bestämmelser om en lägre ränta utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.
Denna lag tillämpas på dröjsmålsränta som löper efter ikraftträdandet av lagen även om statens borgensfordran uppkommit före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 3 maj 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

RP 232/2001
EkUB 3/2002
RSv 36/2002

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG (300L0035); EGT nr L 200, 8.8.2000, s. 35

Nr 345

L a g**om ändring av 40 och 43 § lagen om beskattningsförfarande**

Given i Helsingfors den 3 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) 40 § och 43 §
2 mom., sådana de lyder i lag 858/2001, som följer:

40 §

Samfundsränta

Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällid förmån överstiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas samfundsränta på skillnaden som skall betalas (*samfundsränta som skall betalas*). Den samfundsränta som skall betalas motsvarar den i 12 § räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med två procentenheter.

Om den skatt som har påförts ett samfund eller en samfällid förmån understiger de förskott som räknas som betalning för skatten, räknas samfundsränta på den skillnad som skall återbäras (*samfundsränta som återbärs*). Den samfundsränta som återbärs motsvarar den i 1 mom. avsedda referensräntan, minskad med två procentenheter.

Helsingfors den 3 maj 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**

43 §

Kvarskatteränta och återbäringsränta

Kvarskatteräntan och återbäringsräntan motsvarar den i 12 § räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga minskad med två procentenheter. Till den del kvarskatten överstiger 10 000 euro, motsvarar kvarskatteräntan dock referensräntan förhöjd med två procentenheter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.

Lagen tillämpas första gången på samfundsränta, kvarskatteränta och återbäringsränta som bestäms för kalenderåret 2003.

Justitieminister *Johannes Koskinen*

RP 232/2001
EkUB 3/2002
RSv 36/2002

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG (300L0035); EGT nr L 200, 8.8.2000, s. 35

2 420301/55

Nr 346

L a g

om ändring av 2 och 4 § lagen om skattetillägg och förseningsränta

Given i Helsingfors den 3 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1995 om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 2 §
1 mom. och 4 §, sådana de lyder i lag 930/2001, som följer:

2 §

Skattetillägg

Om skatt, som skall betalas på eget
initiativ, lämnats obetald eller om betalningen
fördröjts samt i samband med verkställandet
av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg
på skatten. Skattetillägget motsvarar den i
12 § räntelagen (633/1982) avsedda referens-
räntan för den halvårsperiod som föregår
kalenderåret i fråga förhöjd med sju procent-
enheter, sammanlagt dock minst tre euro.

4 §

Förseningsränta

På debiterad och obetald skatt som förfallit
till betalning beräknas en förseningsränta som
motsvarar den i 12 § räntelagen avsedda
referensräntan för den halvårsperiod som
föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju
procentenheter, sammanlagt dock minst tre
euro.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.
Lagen tillämpas första gången på skattetill-
lägg och förseningsränta kalenderåret 2003.

Helsingfors den 3 maj 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Johannes Koskinen*

RP 232/2001
EkUB 3/2002
RSv 36/2002

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG (300L0035); EGT nr L 200, 8.8.2000, s. 35

Nr 347

L a g**om ändring av 19 § lagen om skatteredovisning**

Given i Helsingfors den 3 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 10 juli 1998 om skatteredovisning (532/1998) 19 § 1 mom. som följer:

19 § <i>Räntesats</i>	halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga. -----
--------------------------	--

Den ränta som skall användas vid redovisningarna beräknas som en årlig ränta. Räntesatsen motsvarar den i 12 § räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2002.
Lagen tillämpas första gången vid bestämmande av räntesatsen för kalenderåret 2003.

Helsingfors den 3 maj 2002

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Johannes Koskinen*

RP 232/2001
EkUB 3/2002
RSv 36/2002

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG (300L0035); EGT nr L 200, 8.8.2000, s. 35

Nr 348

Republikens presidents förordning

om ikraftträdande av ändringar i tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet

Given i Helsingfors den 3 maj 2002

I enlighet med republikens presidents beslut, tillkommet på föredragning av utrikesministern, föreskrivs:

1 §
De i Genève den 19 och 20 oktober 2000 antagna ändringarna i den i Genève den 14 november 1975 ingångna tullkonventionen om internationell transport av gods upptaget i TIR-carnet (TIR-konventionen) (FördrS 41/1978), vilka republikens president godkänt den 1 februari 2002, träder i kraft den 12 maj 2002 så som därom överenskommits.

2 §
Bestämmelserna i konventionen är i kraft som förordning.

3 §
Denna förordning träder i kraft den 12 maj 2002.

Helsingfors den 3 maj 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Tf. utrikesminister
Statsminister *Paavo Lipponen*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 33/2002)